

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 ianuarie 2012, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Fratele Frank se roagă pentru binecuvântarea unui copil]

O, Dumnezeule mare, o, iubite Domn când Tu ai umblat pe pământ ai luat copiii în brațe, i-ai binecuvântat și ai zis: „*Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei*”. Tu ai spus: „*Dacă nu deveniți ca niște copilași, nu puteți intra în Împărăția lui Dumnezeu*”. Dăruiește-ne această încredere ca a unui copilaș, această credință de copil în fiecare Cuvânt pe care Tu l-ai rostit. [...]

Aici am două întrebări care mi-au fost adresate. Prima este: „Dacă timpul harului s-a încheiat deja pentru anumite țări? De exemplu: pentru Statele Unite sau pentru țările islamice”. Trebuie să spunem în general că timpul harului se sfârșește în acel moment când are loc răpirea; atunci timpul harului se va sfârși pentru toate țările.

A doua întrebare este din scrisoarea circulară „Peste 40 de ani în lucrarea de misiune”: „Tu scrii despre unii frați care au venit cu diferite grupuri din diferite țări”. Și aceasta s-a împlinit; Domnul a chemat afară Mireasa Lui din întreaga Europă de Est și toți aceia care au fost hotărâți la aceasta, ascultă Cuvântul Domnului și pretutindeni sunt frați slujitori care au fost puși de către Dumnezeu, să împartă aceeași hrană duhovnicească.

Acum ascultăm o cântare. [...].

Este frumos dacă noi putem cânta din inimă și să fim de acord cu ceea ce se cântă. Eu iubesc cu înfocare puterea dragostei care se descoperă în Isus. Această dragoste a lui Dumnezeu s-a descoperit prin răscumpărare, iertare, har și mântuire. Dumnezeu nu a putut să facă mai mult decât ceea ce a făcut.

În Ioan 3.16 este scris: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiul, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

Noi am subliniat deseori că nimeni nu poate trăi veșnic decât dacă a primit viața veșnică. Și numai Dumnezeu posedă viața veșnică. Și fiindcă Dumnezeu ni S-a descoperit în Isus Hristos, de aceea este scris: „Cine are pe Fiul, are viața veșnică; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața veșnică.” (1 Ioan 5.10-12).

În acest loc nu este predicat nimic altceva decât numai adevărul curat, fiindcă numai adevărul eliberează.

Fratele Branham a făcut o afirmație foarte minunată: „Un lanț...” Voi știți ce este un lanț; el spune că veriga cea mai slabă dintr-un lanț, – el o spune în comparație cu făgăduințele lui Dumnezeu – dacă folosești ceva personal ca verigă de legătură în acest lanț pe care l-a dat Dumnezeu, cu toate făgăduințele care sunt legate între ele, dacă folosești o singură verigă, o singură răstălmăcire, dacă introduci doar una singură, atunci tot lanțul se rupe. Deci numai făgăduință după făgăduință, de la început până la sfârșit.

De altfel, în predica „Vremea secerișului”, pe pag. 17 și 18 este scris: „Nimic personal, nicio învățătură proprie, nicio răstălmăcire proprie, ci numai Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în original”. Atunci cu siguranță vom ajunge la țintă.

Fratele Baumgarten mi-a scris duminica trecută: „Întotdeauna noi am fost hrăniți cu o hrană duhovnicească curată. În curând se va descoperi că s-a meritat faptul că tu, conform chemării, ai făcut ceea ce ți-a poruncit Domnul. Mai mult nu trebuie să faci, doar să faci ceea ce ți-a poruncit Domnul. Tot restul o va face El, personal. El a preluat răspunderea pentru tot”.

Vă rog, simțiți-vă bine astăzi, cu toții. În ultimul an Domnul ne-a binecuvântat și ne-a purtat - și nu doar în ultimul an, ci și în anii care au trecut Dumnezeu a avut grijă ca totul să se poată întâmpla conform voii și sfatului Său.

Au fost câteva trăiri de care îmi amintesc bucuros. Voi cu toții vă amintiți: atunci cu zborul acela în India, din Bombay în Madras.

Biletul era deja cumpărat, îl aveam în buzunar și deodată, când am fost pe strada Lech, nr. 7, eu ședeam la măsuța aceea mică și așa cum auziți voi vocea mea, mi-a fost spus: „Slujitorul Meu anulează călătoria în India!” Eu de fapt n-am vrut s-o anulez; eu sunt un om de cuvânt – cel puțin așa cred despre mine – și n-am vrut să înțeleg că ceea ce mi-a fost spus era un absolut. Eu m-am urcat în mașină și m-am dus în Forstwald (o pădure mică lângă Krefeld), m-am dus în sus și în jos, L-am implorat și m-am rugat: „O, Doamne, oare nu este posibil ca să fac această călătorie? Frații mă așteaptă în toate orașele”. M-am întors și m-am așezat pe același scaun și deodată Domnul mi-a spus cu toată puterea: „Anulează călătoria în India!” După aceea cu toții am citit în ziar, că avionul cu care trebuia să merg și pe a cărui listă de pasageri eram trecut și eu, când a plecat din Bombay spre Madras, imediat după decolare a explodat și toți cei 96 de pasageri au murit în flăcări și eu am fost ocrotit. Timpul meu încă nu venise. Aș putea să mărturisesc multe lucruri din anii trecuți, despre ceea ce a făcut Dumnezeu și cum a condus și binecuvântat.

Astăzi vom citi câteva versete biblice ca să ne fie arătate ambele lucruri: mai întâi că Domnul își va desăvârși lucrarea Lui biruitor și, de asemenea, făgăduința din prorocul Maleahi pe care Dumnezeu a împlinit-o în timpul nostru.

Eu deseori am spus-o: fratele Branham s-a referit doar la Maleahi când era vorba despre făgăduința că Dumnezeu va trimite un proroc înainte ca să vină ziua Domnului, la sfârșitul timpului de har. El nu a menționat nicio singură dată Matei 17.11, sau Marcu 9.12. Fratele Frank nu predică nicăieri pe pământ fără ca să facă legătura dintre Vechiul și Noul Testament. El arată că aici În Vechiul Testament, Dumnezeu a dat făgăduințele Sale, iar în Noul Testament, El a confirmat atunci când a zis: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile*”, în starea corectă. Fratele Branham nu a putut să facă acest lucru, el nu a putut să vorbească despre el și despre slujba lui. Însă eu pot să o fac, eu pot să spun: „Aici este scris și aici a fost confirmat”. Și noi cu toții am putut să trăim aceasta în timpul nostru.

Fiindcă am amintit făgăduința din prorocul Maleahi, eu doresc s-o spun cu toată dragostea, în mod deosebit pentru toți aceia care au anumite probleme cu Apoc. 10. Permiteți-mi s-o spun foarte clar prin har: în Maleahi 3, vers. 1 și 2, sunt două făgăduințe diferite. Prima în Mal. 3.1a: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...*”. Dar mai este și a doua: „*...Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor.*” (Mal. 3.1b). Cine dorește s-o citească în Noul Testament, poate să citească Matei 11, Marcu 1 și Luca 3.7.

În Noul Testament a fost amintită prima parte în legătură cu slujba lui Ioan Botezătorul; acest Cuvânt din Mal. 3, prima parte din vers. 1, s-a referit la el și la slujba lui. A doua parte a versetului încă nu s-a împlinit nici până astăzi, că Domnul va veni la Templul Său.

Dacă mergem în Apoc. 10, unde Domnul coboară ca Înger al legământului cu curcubeul deasupra capului Său și pune picioarele pe pământ și mare, El care este Creatorul și proprietarul original și apoi vine ca să ia în posesie ceea ce Îi aparține deja. Atunci se va împlini partea a doua din Mal. 3.1: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți...*”.

Dacă mergem la Apoc. 11, este scris: „*Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el. Dar curtea de afară a Templului las-o la o parte nemăsurată*”. Dacă privim Cuvântul profetic și recunoaștem harul, vedem cum Dumnezeu ne descoperă toate versetele biblice într-o claritate minunată și ni le arată în contextul corect, atunci noi putem doar să spunem: „Cât de mare și de îndurător ești Tu, fiindcă vorbești cu noi atât de clar și de exact în acest timp! Că noi nu suntem nevoiți să răstălmăcim niciun singur verset”. Noi nu introducem nicio răstălmăcire în acest lanț al făgăduințelor, ci lăsăm totul așa cum a hotărât Dumnezeu. Acesta este harul deosebit pe care Domnul ni l-a dăruit în toți acești ani.

Noi nu suntem mișcați de vreun vânt al învățăturilor, de răstălmăciri cu privire la Apoc. 10 – eu n-am nevoie de nicio răstălmăcire despre Apoc. 10 - ci eu cred în împlinirea cuvânt cu cuvânt a lucrurilor scrise în Apoc. 10. Dumnezeu își va împlini

Cuvântul Lui, totul se va împlini așa cum El a făgăduit-o în Cuvântul Lui.

Noi, care avem ocazia ca să trăim astăzi, am primit harul de a ne aduna înaintea Feței lui Dumnezeu din toată lumea, dar nu cu scopul să ascultăm sau să vedem un om. Ci așa cum am subliniat-o și aseară: „*Adună poporul Meu ca să asculte cuvintele Mele și să învețe să se teamă de Mine*”. Moise a adunat poporul fiindcă Dumnezeu a vrut să vorbească cu poporul Său. El a încheiat un legământ și S-a coborât în stâlpul de foc ca să le lumineze calea. În același fel s-a întâmplat și în timpul nostru.

Noi spunem aceasta așa cum a spus-o deja și Scriptura: „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!*” (Evrei 13.8). El a fost Acela care a vorbit în zilele lui Avraam, în zilele lui Moise. Atunci când Moise a fost chemat și trimis, el a avut o rugămintă și I-a spus-o lui Dumnezeu: „*Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel, și le voi spune: „Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov m-a trimis la voi” și mă vor întreba: „Care este Numele Lui, care este Numele acestui Dumnezeu?” ce voi răspunde?*”. Atunci Domnul Dumnezeu dă și un răspuns: „*Spune-le: Cel ce se numește „Eu sunt”, m-a trimis la voi... Acesta este Numele Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam*”.» Toate aceste „EU SUNT” până la Apoc. cap. 1, până la cap. 22 și șapte „EU SUNT” puternice în Evanghelia lui Ioan.

Domnul nostru este Același ieri, astăzi și în vecii vecilor, indiferent cum Se descoperă El: fie ca Îngerul legământului, ca Îngerul Domnului, fie în stâlpul de foc sau de nor, fie că Se descoperă într-un trup de carne ca să poată muri. Aceasta trebuia să se întâmple așa, fiindcă omenirea a fost pierdută și căderea în păcat a avut loc în trupul de carne și sânge. Fiindcă Domnul l-a făcut pe om supus greșelii, de aceea trebuia să ia răspunderea pentru salvarea lui. De aceea El personal trebuia să vină, Cuvântul trebuia să devină trup și Domnul trebuia să stea în spărtură, să repare totul și să ne dăruiască așezarea în starea noastră originală ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin har. Acesta este planul minunat de mântuire al Dumnezeului nostru.

Dacă cineva ar întreba: „De ce a făcut-o Dumnezeu în acest mod?” Este simplu: Dumnezeu nu a vrut să oblige pe om ca să fie salvat; El a dat omului voința liberă, nu forțează pe nimeni să vină în cer, dar El cheamă: *„Veniți la Mine toți aceia care sunteți chinuți și împovărați!”* El cheamă, El nu forțează pe nimeni, dar cheamă, iar noi dăm mai departe această chemare a Lui. O, acest plan de mântuire al Dumnezeului nostru este așa de minunat!

Toți care suntem adunați astăzi aici și toți care ascultă prin internet, din toată lumea: răscumpărarea este desăvârșită! Noi suntem nevinovați, de neatins în ochii lui Dumnezeu, în Fața Lui. Și dacă dușmanul vrea să ne pârască, eu vă garantez că Domnul și Mântuitorul nostru nu-l va privi, ci El va arăta numai la sângele care este pe tronul harului și atunci pârașul fraților trebuie să plece. Eu vă garantez, Domnul S-a ocupat de el doar o singură dată.

În cuvântul de introducere noi am auzit aceste versete din Coloseni: că Domnul Dumnezeu era în Hristos și a dezarmat toată puterea Satanei și a triumfat asupra tuturor acestor puteri și biruința Lui este biruința noastră. Noi suntem mulțumitori.

Haideți să citim și alte versete minunate din Scriptură astfel ca toți s-o știe pentru totdeauna. Mai întâi citesc din Matei 12 de la vers. 19 la 21: *„El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-l va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie („țevă” – lb. germ.) ruptă și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie judecata (dreptatea). Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui”*, până când dreptatea dumnezeiască va birui.

Prin Golgota, noi am fost readuși la dreptul nostru original. Aceasta nu a fost ceva neînsemnat, ci a fost o biruință. Prin înviere Domnul nostru a confirmat ceea ce s-a întâmplat pe crucea de pe Golgota. El a înviat a treia zi, a scos boldul morții așa cum este spus în Gen. 3: *„șarpele Îți va înțepa călcâiul, dar Tu îi vei zdrobi capul”*. Acest bold al morții L-a lovit pe Domnul nostru, nu în mână, ci în călcâi. Eu sunt mulțumitor că doar așa Domnul are capul șarpelui sub călcâiul Său ca să-l zdrobească.

Satana s-a gândit: „Acum eu Ți voi da acest bold al morȚii”, dar aceasta nu a mers. Cȃnd el a dat acest bold al morȚii, atunci capul șarpelui a fost zdrobit și Domnul ne-a eliberat de legȃturile Satanei și de sub blestem. Noi suntem eliberaȚi de tot și putem sȃ subliniem acest Cuvȃnt: cȃ Domnul a fȃcut sȃ biruie dreptatea. Cȃnd a fost rȃstignit se pȃrea cȃ totul s-ar fi terminat și ar fi dat greș, dar prin ȃnvierea Domnului nostru s-a dovedit cȃ aceasta a fost calea lui Dumnezeu și totul s-a ȃntȃmplat pentru tine și pentru mine, s-a ȃntȃmplat pentru noi. Noi avem cuvintele minunate ȃn Vechiul și Noul Testament, care vorbesc despre faptul cȃ Domnul Țși va desȃvȃrși lucrarea Lui.

Citim ȃn Vechiul Testament, din Hagai 2, mai ȃntȃi vers. 5 și 6, și apoi, bineȃnȃeles, v. 9. Hagai 2.5-6: „*Eu rȃmȃn credincios legȃmȃntului („fȃgȃduinȚei” – lb. germ.) pe care l-am fȃcut cu voi, cȃnd aȚi ieșit din Egipt și Duhul Meu este ȃn mijlocul vostru; nu vȃ temeȚi!*” FȃgȃduinȚele pe care Domnul le-a dat la ȃnceputul noului legȃmȃnt, la ieșirea afarȃ, rȃmȃn valabile și Duhul lui Dumnezeu este ȃn mijlocul nostru pȃnȃ cȃnd se va ȃmplini chiar și ultima fȃgȃduinȚȃ. Aici este scris: „...*nu vȃ temeȚi! Duhul Meu este ȃn mijlocul vostru*”.

Dragi fraȚi și surori, Duhul lui Dumnezeu, care S-a mișcat la ȃnceput pe deasupra apelor, cȃnd Dumnezeu a chemat toate lucrurile la existenȚȃ, același Duh al lui Dumnezeu este și peste noi, același Duh al lui Dumnezeu ne cȃlȃuzește și pe noi ȃn tot adevȃrul.

Vers. 6: «*Cȃci așȃ vorbește Domnul oștirilor: „Țncȃ puȚȃnȃ vreme, și voi clȃtina ȃncȃ o datȃ cerurile și pȃmȃntul, marea și uscatul”*». El o va face. Niciun proroc și niciun bȃrbat al lui Dumnezeu n-o va face. El, Domnul Dumnezeuul nostru, El va face ȃncheierea lucrȃrii Sale. Țncȃ puȚȃn timp va mai fi.

Țn zilele noastre o putem sublinia ȃntr-un mod deosebit: ceea ce a fost scris ȃn Vechiul și Noul Testament – o voi citi imediat – este aproape sȃ se ȃmplineascȃ.

Ieri am vorbit foarte scurt despre aceșȃ temȃ, cȃ a trecut un an ȃn care s-au ȃntȃmplat multe lucruri ȃn toatȃ lumea, ȃn toate sferele, așȃ cum nu s-a ȃntȃmplat mai ȃnainte. Azi dimineaȚȃ a fost un nou cutremur ȃn Japonia, cu o intensitate de peste 7 grade pe scara Richter.

Pământul este mișcat și scuturat în stânga și-n dreapta, așa cum Dumnezeu a spus-o prin prorocul Isaia: „...pământul tremură ca o colibă”. Totul se întâmplă în fața ochilor noștri.

Vă rog să nu uitați: lucrul cel mai important este ca Duhul lui Dumnezeu să fie peste noi și influența dumnezeiască să o lăsăm să fie lucrătoare în noi toți, pentru ca toți aceia care ascultă Cuvântul să vină sub directa influența dumnezeiască și să rămână sub această influență până când vom vedea împlinit tot ceea ce am crezut.

În Hagai 2.9, ne este spus: „*Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi, zice Domnul oștirilor și în locul acesta voi da pacea, zice Domnul oștirilor*”. În acel moment când Templul va fi rezidit, slava lui Dumnezeu va umple Templul, așa cum s-a întâmplat și în zilele lui Solomon. Dar ce înseamnă aceasta pentru noi, ca Biserică nou testamentară? „*Căci noi suntem Templul Dumnezeului cel viu,... „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi Dumnezeul vostru... și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.*” (2 Cor. 6).

Când totul va fi restituit în Biserică, când totul va fi readus în starea originală, atunci slava lui Dumnezeu se va descoperi într-o măsură dublă față de ceea ce a fost la început. Lucrarea cea mai mare și cea mai puternică a lui Dumnezeu va avea loc la sfârșitul timpului de har în mijlocul Bisericii Mireasă. Așa cum a văzut-o fratele Branham, acolo se vor întâmpla niște lucruri extraordinare. Domnul a preluat răspunderea pentru împlinirea a tot ceea ce a făgăduit El. Eu am doar datoria să dau mai departe ceea ce este scris în Cuvânt și ceea ce a făgăduit Domnul, dar Domnul însuși a preluat răspunderea ca să îplinească fiecare Cuvânt, fiecare făgăduință. Dar când și cu cine? Doar în aceia care cred făgăduințele lui Dumnezeu. Haideți să credem ceea ce a făgăduit Dumnezeu! Noi să nu adăugăm nicio verigă personală la lanț, ci doar să facem legătura între o făgăduință cu alte făgăduințe, până când se va împlini și ultima făgăduință, și trâmbița lui Dumnezeu va răsună și Domnul va coborî.

Același Cuvânt pe care l-am citit în Hagai este scris și în Noul Testament și anume în Evrei cap. 12. Aici noi citim aceste cuvinte într-

o legătură care trebuie să ne meargă la inimă, și ne vor și merge. Înainte ca să citim din prorocul Hagai, doresc mai întâi să citesc ceea ce a spus Domnul în v. 25, în legătură cu v. 26.

Citesc Evrei 12.25: „*Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci, dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri*”. Noi am citit ieri în Neemia, că Domnul S-a coborât pe pământ într-un mod vizibil, dar glasul Lui a răsunat din cer.

Aici Domnul ne vorbește nouă. El nu mai este într-un trup de carne în mijlocul nostru. Cu acest trup El a fost înălțat în cer și va reveni să ne ia acasă la El. Dar, El este prezent în Duhul și vorbește cu noi. Eu o spun din nou: vă rog, lăsați-vă aduși sub influența dumnezeiască a Cuvântului și a Duhului și refuzați orice altceva! Și așa cum este scris aici, noi nu avem voie să nu-L ascultăm pe Acela care ne vorbește tuturor din ceruri, ci să primim și să credem din inimă.

În vers. 26 urmează: *«al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut făgăduința aceasta: „Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul”»*. Încă o dată.

Fratele Branham a ținut o întreagă predică cu această temă: „Încă o dată, o Doamne”. Dăruiește-ne încă o dată puterea! Descoperă-Te încă o dată! Dovedește-Ți Cuvântul Tău cel sfânt și scump încă o dată! Glasul Lui a clătinat atunci pământul.

Haideți să fim cinstiți, glasul Lui ți-a trecut și ție prin măduva oaselor. Când Domnul ne vorbește prin Cuvântul Său și când ne este descoperit prin Duhul, atunci desparte duhul și sufletul și măduva oaselor, desparte tot restul și noi vom fi regăsiți în Cuvântul Dumnezeuului nostru al cărui glas a clătinat atunci cerul și pământul. Acest glas mi-a vorbit mie, acest Cuvânt mi-a vorbit. Am venit sub influența dumnezeiască ca să ascultăm glasul Domnului în acest timp iar acesta este lucrul important care ne deosebește de toți ceilalți.

De aceea noi citim încă o dată v. 25: „*Luați seama*” – tu să iei seama, eu să iau seama – „*ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel*

ce vă vorbește!” – acum, astăzi, prin Cuvântul Lui și prin Duhul Lui cu noi – „*Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte pe Cel ce vorbea pe pământ...*”. Ei n-au scăpat fiindcă n-au crezut.

Haideți s-o spunem liber și deschis: toți aceia care nu pot să creadă astăzi, vor avea de suportat consecințele. Dacă Dumnezeu vorbește, dacă Dumnezeu împlinește făgăduințele, atunci a sosit momentul ca noi să le credem. Eu sunt mângâiat de fiecare dată și mă întărește când citesc că Avraam L-a crezut pe Domnul la prima lui întâlnire cu El. (Gen. 12). Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, a fost ascultător lui Dumnezeu și totul i-a fost socotit ca neprihănire. Sămânța lui Avraam n-are nevoie de un timp de gândire sau de discuții, ci sămânța lui Avraam ascultă glasul lui Dumnezeu prin Cuvânt și prin Duhul și crede din toată inima ei așa cum a spus Scriptura.

Dacă Domnul Dumnezeu Însuși spune că El va clătina cerul și pământul, atunci o va face, cu siguranță. Până atunci noi răscumpărăm timpul ca ultimul mesaj, ultima chemare să fie purtată în toată lumea.

Frați și surori, haideți să nu uităm ce este scris în aceste versete: „*Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește!*”, pe Acela care astăzi ne vorbește nouă, care ne descoperă Cuvântul Său și toate legăturile din Cuvântul Lui. Haideți s-o spunem încă o dată: El leagă toate făgăduințele Lui ca un lanț. Noi n-am adăugat nicio verigă (membru) între ele, ci am lăsat totul în rânduiala divină și noi putem să trăim cum Domnul a descoperit și a condus totul.

Pentru noi care trăim acum, dorim să citim Cuvântul din Tesaloniceni unde ne este spus clar, nouă celor care trăim în acest timp. Este scris și voi cu toții o știți că 1 Tes. 5 urmează după 1 Tes. 4, unde este scris despre răpire: „...*însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh....*” (1 Tes. 4.16-17). Eu nu voi intra mai mult în aceste detalii, dar Domnul nostru a fost luat în cer pe nor.

În Matei 17.11, glasul lui Dumnezeu s-a auzit din nor. Acest lucru se poate reciti și în Marcu 9. Domnul Vechiului Testament este și Domnul Noului Testament. În Noul Testament S-a descoperit într-un trup de carne, iar în Vechiul Testament într-un trup duhovnicesc. Totul s-a întâmplat din pricina noastră. Noi putem să urmăm Sfânta Scriptură. Noi să nu citim doar în Vechiul Testament despre norul care a însoțit poporul Israel, conform Apoc. 11, unde este scris că cei doi martori (proroci) vor fi luați în cer, de asemenea, într-un nor.

Este norul supranatural al slavei lui Dumnezeu, în ebraică „șechina” – slava, este prezența lui Dumnezeu care devine vizibilă, și în această prezență vizibilă și totuși supranaturală, Domnul S-a descoperit în Vechiul și Noul Testament. De aceea este scris – la plural – că răpirea va avea loc „în nori” (la plural) – de ce? - fiindcă Mireasa va fi răpită de pe toate continentele. Și atunci noi vom fi uniți și-L vom întâmpina împreună pe Domnul nostru în văzduh și vom intra în odaia de nuntă.

În 1 Tes. 5, Pavel ne-a scris aceste cuvinte direct nouă; 1 Tes. 5, începând cu v. 1: „*Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților*”.

Despre ce să se mai scrie? Noi avem scris tot ceea ce va face Domnul înainte ca El să vină. Acesta este lucrul cel mai important. Eu n-am nevoie să cunosc ziua sau ora, dar eu trebuie să recunosc mesajul timpului prezent și să permit ca Dumnezeu să-mi vorbească prin Cuvântul Lui, mie personal. Despre vremuri și soroace n-aveți trebuință să vi se scrie. El nu a putut să o facă și nici El n-a știut-o, așa cum a zis Domnul: „*Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul...*”.

După aceea vine lucrul important, de la v. 2: „*Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea*”. Aici este vorba despre „ziua Domnului”.

Vers. 3: „*Când vor zice: „Pace și liniște!” („Acum domnește pacea, și siguranța” – lb. germ.) atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare*”. Deci, totul a fost spus dinainte și noi cu adevărat

trăim în acel timp în care aceste lucruri se împlinesc. Dacă noi am primit-o cu toții: totul se învâрте în jurul Israelului; acolo să fie pace, și din nou pace. Și dacă noi includem și privim toată profeția biblică, atunci noi, cu adevărat, am ajuns în ultima fază care trebuie să se îplinească și se va împlini. Noi știm cum va veni totul, dar nu putem intra acum în toate detaliile necesare.

Dar pentru mine și pentru noi toți, în v. 4 este lucrul cel mai important. Citim 1 Tes. 5 v. 4: *„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric („nu trăiți în întuneric – lb. germ.), pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț”*. Noi nu trăim în întuneric.

Dumnezeu ne-a dăruit lumina, și așa cum fratele Branham a formulat-o deseori, din Zah. 14.7: *„spre seară se va arăta lumina”*. Așa cum am citit-o, Domnul a mers înaintea poporului Israel ca să le ilumineze drumul pe care aveau să meargă. S-a făcut lumină spre seara zilei mântuirii, înainte să vină miezul nopții când se va auzi strigarea foarte tare: *„Iată vine Mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!”*

Mai întâi este dat ultimul mesaj, ultima chemare, chemarea afară care este adresată poporului lui Dumnezeu prin har, așa cum a fost și în timpul lui Moise: *„Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească”*. Toate minunile care au avut loc au fost făcute în legătură cu această singură propoziție: *„Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească”*. După aceea a venit jertfirea mielului, sângele a fost vărsat și a fost uns pe ușorii ușii.

Frați și surori, pentru noi nu este suficient să vorbim despre „un mesaj”, ci noi ajungem la sâmburele vestirii: Isus Hristos cel răstignit, Mielul lui Dumnezeu; *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”* (Ioan 1.29).

De asemenea și în punctul acesta, frații se gândesc: „Oare de ce Domnul nostru este arătat o dată ca Leu și după aceea ca Miel?” Cine sunteți voi ca să trebuiască să vă faceți gânduri despre asta? El este Fiul lui Avraam, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Împărat, Mare Preot, Prorocul, Mijlocitorul noului legământ, Avocat, și dacă El ca Miel ia cartea și îi deschide peceteile, atunci este scris că numele noastre au fost scrise în cartea vieții Mielului. El nu este

descriș niciodată ca „Leu” în legătură cu Biserica nou testamentară, ci întotdeauna în legătură cu poporul Israel: „*Leul din seminția lui Iuda*”. În Scriptură totul este ordonat. El este Mielul lui Dumnezeu, El este Leul din seminția lui Iuda, El este Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel care a zis: „*Da, Eu vin curând*”. Primiți fiecare Cuvânt așa cum este scris și permiteți ca Dumnezeu să vă descopere cuvintele Lui, prin har.

Noi o subliniem încă o dată: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric („nu trăiți în întuneric” – lb. germ.)...*”. De ce? Fiindcă Dumnezeu ne-a dăruit lumina, descoperirea Sa prin har. Noi am ascultat glasul Lui și Cuvântul Lui nu s-a întors fără rod, ci a împlinit scopul pentru care Dumnezeu l-a trimis.

Voi iubiți frați și voi, iubite surori, voi toți care sunteți adunați aici și voi care ascultați în toată lumea, noi cu toții, nu trăim în întuneric. Dumnezeu ne-a dăruit lumina, a descoperit Cuvântul și noi putem să umblăm în această lumină prin har. Bucurați-vă! Voi, iubiți frați - haideți să le includem și pe toate surorile – voi, iubiți frați și voi, iubite surori, nu trăiți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Nu! Duhul lui Dumnezeu ne-a călăuzit în tot adevărul, prin harul Său.

În Filip. 1, apostolul a scris următoarele lucruri. Voi știți, chiar și în Cuvântul lui Dumnezeu totul a fost pus în ordine, dar noi trebuie s-o găsim și s-o aducem în contextul corect. Filip. 1.9-10: „*și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere...*”. Și după aceea ne este spus de ce este necesar să se întâmple aceasta. Citim vers. 10: „*ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos*”.

Frați și surori, acest lucru a devenit posibil doar prin jertfa desăvârșită a Mielului lui Dumnezeu. Mai înainte El a spus: „*Facă-se voia Ta, nu voia Mea. Nu așa cum voiesc Eu, ci așa cum voiești Tu*”. Aceasta este rugăciunea ta, aceasta este rugăciunea mea, ca noi să spunem: „O, Doamne, facă-se voia Ta, nu voia mea. Facă-se nu cum voiesc eu, ci cum voiești Tu”. Este ușor să vorbești despre voia lui Dumnezeu,

dar astăzi noi dorim să înălțăm o rugăciune lui Dumnezeu: „O, iubite Domn, dăruiește-mi harul să am dragostea față de Tine, față de Cuvântul Tău și dăruiește-mi harul să verific lucrurile în fiecare situație, nu doar aici și acolo, nu doar din când în când, ci în fiecare decizie pe care o luăm, orice ar veni, în orice caz, în orice situație!”

Haideți să mai citim încă o dată v. 10: *„ca să deosebiți lucrurile alese („ca să deosebiți lucrurile alese în toate situațiile” – lb. germ.), pentru ca să fiți curați ...”*. În orice situație vei fi, întotdeauna să se împlinească ca Domnul Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui cu noi și să se împlinească voia lui Dumnezeu. *„...ca să deosebiți lucrurile alese („în toate situațiile” – lb. germ.)...”*, tale, ale mele, ale noastre, în toate situațiile în care vom fi. *„...ca să deosebiți lucrurile alese în toate situațiile...”*.

Frați și surori, în aceeași legătură, în același verset este scris: *„...pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos”*. Deci, un cuvânt foarte puternic, pe care Dumnezeu dorește să ni-l dăruiască pe drum, în prima zi a acestui an, ca noi să ne verificăm; eu să mă verific pe mine, tu să te verifici pe tine, noi să ne verificăm. Noi să nu devenim nervoși, ci în încredere să-I spunem Domnului: „Doamne fie-Ți milă de mine. Ce ai face Tu în cazul meu, ce ai decide Tu?” Și dacă noi suntem cinstiți și o spunem Domnului în acest mod și Îl recunoaștem, atunci pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere omenească va veni peste noi și ne vom decide corect în prezența lui Dumnezeu. Aveți această credință necesară!

Noi facem parte din rândul acelor care nu L-au refuzat pe Acela care ne-a vorbit în aceste zile, noi facem parte din rândul acelor care iau la inimă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și, de asemenea, aceste cuvinte pe care le-am citit acum. Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Ce minunat este Cuvântul lui Dumnezeu! Cât de desăvârșit este Cuvântul lui Dumnezeu!

Vers. 10: *„ca să deosebiți lucrurile alese în toate situațiile...”*. Frați și surori, Cuvântul îmi este adresat mie, nu numai ție, Cuvântul îmi este adresat mie, Cuvântul ne este adresat nouă tuturor. Noi să

luăm deciziile corecte cu care să putem sta înaintea lui Dumnezeu, ca să putem sta înaintea lui Dumnezeu la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru, ca să nu mai fie nimic de reproșat și de judecat între noi și Domnul, ci să ne putem înfățișa fără prihană în prezența lui Dumnezeu, pe baza eliberării isprăvite pe crucea de la Golgota, pe baza Duhului Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul. Acolo avem o mărturie triplă: Cuvântul, Sângele și Duhul. Noi suntem mulțumitori pentru că avem această mărturie întreagă. Noi stăm sub sânge și suntem ocrotiți.

Satan, pârâșul fraților, îngerul morții trebuie să treacă pe lângă noi. O spun încă o dată: Domnul s-a ocupat doar o singură dată de el. O a doua luptă nu mai este necesară. Domnul trebuie să arate ca Mare Preot la sângele care a fost adus pe tronul harului. Și deja dușmanul trebuie să-și vadă de drumul lui. Deci, nu mai este nicio osândire pentru aceia care sunt în Isus Hristos.

Haideți s-o citim încă o dată, ca să nu o uităm și s-o mișcăm în inimile noastre, v. 10: *„ca să deosebiți lucrurile alese („în toate situațiile” – lb. germ.), pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos”*.

Aceasta o putem citi și în Efes. 5.27: *„ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”*. Dacă noi ne gândim firește, ne punem întrebarea: „Oare este posibil așa ceva?” Dar noi am încetat să mai gândim firește. Încă mai suntem pe pământ, da - și Ilie a fost om ca noi; toți prorocii, toți bărbații lui Dumnezeu au fost oameni ca noi. Dar noi suntem răscumpărați. Noi am primit părtășia cu Dumnezeu, zăpisiul a fost pironit pe cruce; acest zăpisiu nu mai există. Totul s-a terminat pentru totdeauna. Pe cruce Domnul nostru a strigat: *„S-a isprăvit!”* Cu aceasta răscumpărarea a avut loc.

Noi am subliniat-o: noi nu L-am refuzat pe Acela care vorbește acum cu noi. Prin Duhul lui Dumnezeu am permis să fim introduși în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu.

Haideți s-o mai spunem încă o dată: noi am văzut toate contextele din predicile fratelui Branham, noi n-am adăugat nicio

singură verigă în acest lanț al făgăduințelor lui Dumnezeu și lanțul pe care l-a dat Dumnezeu nu se va rupe niciodată pentru că o făgăduință se îmbină și se leagă cu următoarea și cu următoarea. Și atunci noi ajungem din nou la 2 Cor. 1: *„Toate făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „Da” și „Amin”*. Atunci suntem din nou la Gal. 4.28: *„Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței”*. Pur și simplu har. Harul este har. Harul nu-l meriți, ci îl primești pur și simplu; cum i-a zis Dumnezeu lui Moise: *„Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!”* (Ex. 33.19).

Haideți să primim tot ce a fost spus deja. Mai citim încă un verset din Rom. 8 și vom cuprinde tot ceea ce a vrut să ne dăruiască Domnul în acest nou început de an, prin har.

În Rom. 8, sunt spuse multe lucruri, chiar și despre creația firească, care așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așteaptă ca și ea să fie eliberată din robia în care a fost adusă. Dar după aceea ne este adresat nouă și tuturor acelor care cred din inimă și au primit Cuvântul. Dorim să citim fără să ne mai facem alte gânduri. De fapt versetele biblice sunt așa de minunate în conținutul lor încât nu mai este nevoie să predici despre ele, ci doar le citești și permiți ca să-ți vorbească și să-mi vorbească.

Este scris în Rom. 8, începând cu v. 28; haideți s-o primim: *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său”*.

Permiteți-mi s-o spun: deseori noi avem niște probleme ca să înțelegem cutare sau cutare lucru. Avem probleme să le rânduim, probleme să înțelegem că este spre binele nostru când totul arată așa de rău și de groaznic. Noi nu putem să înțelegem că este spre binele nostru, dar dacă Dumnezeu a spus-o așa, atunci așa este.

Citim în Rom. 8.29: *„Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați”*.

Dragi frați și surori, El S-a făcut asemenea nouă. În trupul Său de carne El a devenit asemenea nouă, la înfățișare a fost găsit ca oamenii, astfel ca noi să putem deveni asemenea Lui prin înviere. Frați și surori, a avut loc o răscumpărare desăvârșită, o răscumpărare isprăvită pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos Domnul nostru.

Vers. 30: „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”. Spuneți „Amin”! „...i-a și proslăvit.” La Dumnezeu totul s-a întâmplat deja! Noi doar așteptăm ultimul moment când se vor întâmpla ultimele lucruri și apoi să vedem desăvârșirea.

Dar acum ascultați ce este scris mai departe, și anume în Rom. 8.33: „Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!”

Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Haideți s-o spunem liber și deschis: fiecare frate, fiecare soră, indiferent cine ar fi, indiferent cine este un pârâș al unui frate sau a unei surori, este sub influența lui Satan, este sub influența pârâșului fraților. Cum am subliniat-o mai înainte: haideți ca noi să stăm sub influența divină! Să lăsăm Cuvântul, Sângele și Duhul să lucreze în noi, astfel încât să nu-i mai vedem pe ceilalți cu greșelile lor, ci să ne privim în oglinda Cuvântului și să-L rugăm pe Dumnezeu să-I fie milă de noi și noi, împreună, să credem din toate inimile noastre că El va face totul bine în viețile acelor pe care i-a ales înaintea întemeierii lumii. Vă rog acceptați-o! Vă rog frumos primiți-o!

Eu vă întreb acum, aproape într-un mod omenesc: oare Dumnezeu a știut ce face El când te-a ales pe tine și pe mine, când ne-a ales înaintea întemeierii lumii? El a știut ce a făcut și a făcut-o. Și dacă este scris că numele noastre au fost scrise în cartea vieții Mielului înaintea întemeierii lumii, atunci de ce te îngrijorezi tu, care este necazul tău? Crede din toată inima ta; și credința este o încredere neclintită că Dumnezeu a planificat totul înaintea întemeierii lumii cu mântuirea, cu cei mântuiți, că El din veșnicie a planificat pentru

veșnicie și că El va desăvârși în decursul timpului planul Său de răscumpărare, până în ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Citim și Rom. 8.39: *„nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru”*.

Dragostea lui Dumnezeu s-a descoperit, răscumpărarea a fost o faptă a dragostei lui Dumnezeu care a avut loc pentru noi, pe crucea de la Golgota. Duhul lui Dumnezeu este Acela care și în timpul nostru este deasupra noastră. Noi facem parte din rândul acelor care nu refuză ce ne spune Domnul nostru nouă tuturor, prin Cuvântul Său, ci avem un acord interior la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Nu este permis să existe nici măcar un singur Cuvânt care să ridice în voi împotrivire. Domnul să ne dăruiască acest acord interior pentru fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi știm că Dumnezeu are intenții bune cu noi și ceea ce cere de la noi, El ne-o va dăru prin har. Noi nu o putem face. El ne-a dăruit totul așa cum este scris: *„cum nu ne va da totul, împreună cu El?”*

Haideți s-o cuprindem. Așa cum a fost Dumnezeu cu Moise, cum a împlinit El făgăduințele la începutul noului legământ... Eu am spus-o din când în când: dacă Dr. Larkin a numărat corect, la prima venire a Domnului nostru s-au împlinit 109 prorocii din Vechiul Testament. Tot ceea ce avea să se întâmple a fost scris deja, de la slujba lui Ioan Botezătorul până la înălțarea la cer a Domnului și Mântuitorului nostru iubit; toată Scriptura s-a împlinit.

Domnul nostru a spus-o deja în Luca 24, când El a început de la Moise, din Psalmi și din toți prorocii și a spus totul ucenicilor Săi, arătându-le împlinirea Scripturii. Domnul înviat face astăzi același lucru cu noi. Dacă noi auzim astăzi glasul Lui, noi să nu ne împietrim inimile. Și toți aceia care nu-și împietresc inimile lor, vor primi descoperirea în inimile lor, prin Duhul. În acel moment când noi credem ceea ce a spus Dumnezeu, ni se va descoperi prin Duhul Sfânt și apoi niciodată nu ni se va mai putea lua. Acesta este darul lui Dumnezeu.

Noi dorim s-o subliniem încă o dată: în acel moment când auzim cuvintele și făgăduințele lui Dumnezeu și le credem, acestea ne sunt descoperite odată pentru totdeauna și nimeni nu mai poate să ni le ia, căci descoperirea este pentru totdeauna. Descoperirea este veșnică, nu astăzi este și mâine nu mai este, ci ceea ce face Dumnezeu este făcut pentru veșnicie. De aceea noi suntem mulțumitori și pentru prima zi din acest an, pentru că Domnul Dumnezeu ne-a dăruit aceste versete biblice minunate.

O spun încă o dată: toți să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic. Noi trebuie s-o subliniem: credeți așa cum este scris în Scriptură, credeți ce a zis Domnul nostru, credeți și vi se va descoperi! Atunci se împlinește Cuvântul: „*Nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri*”.

Haideți să mai citim încă două versete. Aceste cuvinte ale lui Dumnezeu sunt atât de puternice! Pur și simplu nu te poți opri... Citim ultimele trei versete din Rom. 16 de la v. 25: „*Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului cel veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință – a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin*”. Și noi cu toții spunem „Aleluia”, „Amin”.

Noi n-am avut nicio contribuție. Aici în v. 27 este scris: „*a lui Dumnezeu, care singur este înțelept („El are puterea” – lb. germ.),...*”. Nu tu ai puterea, nu eu am puterea. Și mai este scris: „*voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi.*” (Fapte 1.8). Noi cu toții avem nevoie de puterea lui Dumnezeu, de puterea Duhului Sfânt.

Și așa cum este scris: „*...potrivit cu descoperirea*” – prin vestire – „*tainei, care a fost ținută ascunsă timp de veacuri...*”. Spuneți-mi: a avut loc altă dată deschiderea celor 7 peceți în decursul celor 2.000 de ani din istoria bisericii? A dat Dumnezeu la o parte fiecare maramă, S-a descoperit Dumnezeu vreodată așa ca în zilele

noastre, în timpul nostru? Tot ceea ce a rămas tănuuit și ascuns timp de veacuri, Dumnezeu ne-a descoperit, „...a fost arătată acum prin scrierile prorocilor” – Aleluia! – „și, prin porunca Dumnezeului cel veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință...”.

Noi am dovedit totul cu Cuvântul profetic și am zidit totul pe acesta. Noi suntem mulțumitori fiindcă aceste versete biblice care au fost scrise în urmă cu 2.000 de ani se împlinesc în timpul nostru. Noi am primit har din partea lui Dumnezeu. El a vorbit cu noi și noi am înțeles vorbirea Lui. Cuvintele Lui au intrat în inimile noastre. Noi nu am refuzat nimic, ci am primit totul. Același Domn care a început marea Lui lucrare, o va duce la bun sfârșit, biruitor, așa cum am citit în Matei 12.19: „*El nu va striga.... pe ulițe*”. El adună pe poporul Său, El vorbește cu noi, El ne descoperă Cuvântul și voia Lui.

Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem cinstea. Nu știu ce simțiți voi, dar noi simțim prezența lui Dumnezeu în mijlocul nostru. Deschideți-vă pentru Domnul, nu vă faceți griji, credeți așa cum spune Scriptura și atunci se va descoperi că Domnul este cu noi și noi suntem aceia care vom vedea împlinit tot ceea ce am crezut.

Dragi frați, voi nu trăiți în întuneric, ca acea zi să vă ia prin surprindere ca un hoț. Nu! Ci voi toți sunteți copii ai luminii, sunteți copii ai zilei. Acum la sfârșitul zilei mântuirii, înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, Domnul Dumnezeu ne-a vizitat într-un mod îndurător, Și-a împlinit făgăduința și a pus pe sfeșnic Cuvântul profetic și Cuvântul de învățătură. Dumnezeu a împlinit tot ceea ce a făgăduit și El va mai împlini tot ce ne-a mai făgăduit. Lui, singurului Dumnezeu Îi aducem cinstea și lauda, acum și în vecii vecilor. Aleluia. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Poate vin cele două surori și ne cântă o cântare minunată și noi cu toții să ne aplecăm în credință înaintea lui Dumnezeu și să-I spunem: „O, Doamne, eu cred și accept fiecare Cuvânt. Tot ceea ce ai spus Tu, mi-ai spus-o mie. Eu o primesc”. Surorile cântă o cântare [...]. Amin.

Și în aceste cântări a fost vestită Evanghelia. „Isus al meu nu întârzie niciodată.” Nici în timpul nostru El nu întârzie, chiar dacă așa cum a scris Petru: „*unii consideră că revenirea Domnului ar fi trebuit să se fi întâmplat deja*”, dar Dumnezeu nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, ci El așteaptă până când și ultimii vor fi chemați. Și când numărul va fi deplin atunci se va împlini ceea ce a avut Dumnezeu de gând să facă și atunci va răsună trâmbița. Sunteți mulțumitori pentru Cuvântul lui Dumnezeu? Venirea voastră aici s-a meritat? Dumnezeu să vă binecuvânteze! El să binecuvânteze pe toți frații din țările vecine, din toată Europa, din toată lumea. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe prietenii noștri din Canada, din Montreal, din Ottawa! Luați salutări cu voi și toți cei care sunteți prezenți azi aici luați salutări către toți frații și toate surorile noastre. Și noi salutăm de aici pe toți frații noștri și toate surorile noastre din toată lumea care sunt conectați prin internet, care ascultă împreună cu noi.

Vă rog frumos păstrați aceste cuvinte în inima voastră și gândiți-vă la ele. Credeți din toată inima voastră și Domnul va desăvârși într-un mod glorios lucrarea Lui. El va mișca cerul și pământul, El a făgăduit-o, El a spus-o și El o va face.

[se cântă „Așa cum sunt” și „Îl iubesc”- n.tr.]

Dumnezeu să binecuvânteze în toate popoarele, limbile și națiunile din care suntem adunați aici. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia care ascultă acum. Dumnezeu să-i binecuvânteze într-un mod deosebit pe traducători. Eu sunt convins de faptul că Domnul ne-a vorbit și astăzi prin Cuvântul Lui nouă tuturor, într-un mod foarte puternic. El a văzut acordul nostru interior, a văzut că noi nu ne-am împietrit inimile, ci am fost atenți la Acela care ne-a vorbit din cer.

Dragi frați și surori, gândiți-vă la harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu într-un timp așa de încurcat – chiar și în sfera religioasă – că Dumnezeu ne cheamă laolaltă, vorbește cu noi, ne descoperă, prin har, legăturile din Cuvântul Său. Noi nu L-am refuzat pe Acela care ne-a vorbit din cer. Noi am primit Cuvântul Său și El ni l-a descoperit prin Duhul Sfânt. Și așa cum am spus mai înainte: cine crede ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, acela i se va descoperi. Cine nu o

crede, acela este deja judecat. Așa a spus și Domnul nostru: „*Dacă voi nu credeți că EU SUNT veți muri în păcatele voastre*”. El spune și astăzi: „*Dacă voi nu credeți astăzi că EU SUNT, veți muri în păcatele voastre*”, în păcatul necredinței.

Ce a spus fratele Branham? Păcatul original este necredința, adică să pui sub semnul întrebării ceea ce a spus Dumnezeu. Atunci când fratele Branham a vorbit despre acest lanț, el a subliniat: „A fost doar un singur cuvânt pe care dușmanul l-a introdus în acest lanț, și anume cuvântul „Nu”. Dumnezeu a zis: „*Să mâncați din toți pomii, dar din unul să nu mâncați*”, dar dușmanul a zis: „*Oare a zis Dumnezeu să nu mâncați din toți pomii?*” Un singur cuvânt a fost introdus în acest lanț, și deodată lanțul s-a rupt, iar moartea a intrat în toată omenirea.

Nu adăugați nicio răstălmăcire, nu adăugați nici măcar un singur cuvânt! Faceți așa cum a zis Domnul nostru: „*Rămâneți în Cuvânt și Cuvântul va rămânea în noi!*”

[Fr. Frank urează binecuvântare fraților din diferite țări – n.tr.]

Să ne dedicăm din nou viețile Domnului.

Dragi frați și surori, când am citit ieri, că tot poporul lui Dumnezeu s-a întors în Ierusalim, conduși de Neemia și Ezra, mai întâi ei s-au întors la locul unde a fost Templul. Noi am văzut legăturile; deodată toți cei care au fost prezenți și-au ridicat mâinile spre cer, spre Domnul și L-au proslăvit pe Domnul cu mâinile ridicate.

Pavel a scris: „*Vreau dar ca frații să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli*”. Totul își are locul, dar într-o zi ca astăzi, zi pe care Domnul Însuși a făcut-o pentru noi, când ne-a vorbit într-un mod personal și a pus cuvintele Sale în inimile noastre, atunci noi cu toții putem să ridicăm mâinile și inimile noastre spre Domnul și să-I aducem Lui cinstea și lauda.

[se mai cântă „Îl iubesc” și „Tu ești vrednic” – n.tr.]

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, Tu ești și astăzi Același. Cu evlavie și respect noi am auzit Cuvântul Tău, l-am primit, l-am crezut și Tu ni l-ai descoperit. Iubite Domn, aceasta este ziua pe care Tu ai făcut-o pentru noi și noi Îți mulțumim din toate inimile

noastre și din tot sufletul nostru. Iubite Domn, toată Biserica, toți cei răscumparați Ție sunt dedicați Ție pentru timp și pentru veșnicie. Tu ai dat făgăduința că vei fi cu noi în toate zilele, până la sfârșitul lumii, până când noi vom vedea împlinit tot ce am crezut. Iubite Domn, pe baza Sângelui vărsat, a Cuvântului și a Duhului lui Dumnezeu, eu pretind ca fiecare suflet din Mireasă, pe toți aceia care fac parte din Biserica Mireasă, ca ei să primească tot Cuvântul Tău prin credință și să le fie descoperit. Tu să pecetluiești Cuvântul Tău în ucenicii Tăi,. O, iubite Domn, Tu ai făcut lucruri mari în noi toți. Ne închinăm Ție. Aleluia. Aleluia. Și tot poporul să spună „Aleluia”, „Amin”.

[se mai cântă „Aceasta e ziua” – n.tr.]

Binecuvântat și lăudat fie Domnul. Eu îmi amintesc versetele din Apoc. 5, când Mielul a luat cartea aceasta în mână și i-a deschis peceteile. Spun aceasta spre lauda Domnului. Fratele Branham a avut o vedenie, și în acea vedenie el a văzut acea stradă Ewing Lane pe care el locuia. Apoi a spus: „Când acea stradă se va lărgi și când gardul de la grădina unde locuiesc va fi pus jos pe iarbă și buldozerele se vor mișca în sus și în jos pe acea stradă, atunci a sosit timpul să pleci în Arizona”.

În decembrie 1962, eu, fratele Frank am văzut cu ochii mei acel gard pus jos pe iarbă și am auzit cu urechile mele cum acele buldozere se mișcau în sus și în jos pe strada Ewing Lane. Atunci fratele Branham a zis: „Frate Frank, Domnul mi-a arătat o vedenie. La începutul lunii ianuarie eu trebuie să mă duc în Tucson, Arizona, acolo unde Domnul m-a trimis”. Fratele Branham m-a rugat pe mine să predic în adunarea fratelui Demos Shakarian în Los Angeles. Eu nici măcar nu l-am cunoscut, dar el mi-a zis: „frate Frank, du-te și predică în locul meu în adunarea lui”. Acea adunare a avut loc în Clifton's Cafeteria, în Los Angeles. Am primit multe invitații. – Aceasta am spus-o ca pe ceva suplimentar.

Dar gândiți-vă: și aceasta Dumnezeu a hotărât-o în acest mod, ca eu cu ochii mei să văd și să aud tot ceea ce i-a arătat Domnul fratelui Branham în vedenie, în legătură cu deschiderea pecetilor. Lui i-a fost spus: „când se va întâmpla acel lucru, tu să pleci din Jeffersonville și să te duci în Tucson, Arizona, căci a sosit timpul pentru deschiderea

peceților”. În 28 februarie, fratele Branham a fost pe muntele Sunset și acolo s-au coborât șapte îngeri în norul supranatural și fratele Branham a spus: „Al șaptelea înger din acea constelație mi-a spus: „Întoarce-te în Jeffersonville, căci a sosit timpul pentru deschiderea celor șapte peceti”.

Frați și surori, dacă eu mă gândesc: nu există numai una, ci sunt multe trăiri la care eu aș putea să spun că am fost martor ocular, au fost lucruri pe care Dumnezeu le-a făgăduit și le-a împlinit în timpul nostru. Totul este harul Lui mare că Domnul ne-a dăruit o legătură cu El și după aceea ne-a dăruit legătura cu ceea ce a făcut El. O legătură cu Dumnezeu este întotdeauna o legătură cu ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu. Altfel de legături cu Dumnezeu nu există. Tot restul sunt niște iluzii, este o fantezie religioasă. Ceea ce ne leagă pe noi cu Dumnezeu este Cuvântul și făgăduințele care ne-au fost descoperite.

Frați și surori noi am primit mult har din partea lui Dumnezeu. Se cântă cântarea „Harul, harul” și se roagă fratele Schmidt [...].

Fratele Schmidt i-a amintit pe cei tineri. Eu doresc să spun că noi avem și o inimă de păstor, iar păstorii poartă răspunderea pentru turma lor, pentru Biserica Sa. Acest Cuvânt este scris în Scriptură, că Dumnezeu a dat diferite slujbe – de asemenea, păstori. Voi tinerii și voi toți ceilalți, dacă aveți nevoie de un sfat și nu mai știți încotro merge totul, aveți încredere în Dumnezeu, veniți și întrebați, aveți încredere în aceia pe care Domnul i-a pus în Biserică și Dumnezeu va fi cu voi. Toate slujbele din Biserică au datoria să slujească și noi stăm la dispoziția voastră. Noi stăm la dispoziția voastră. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți!

[Fratele Frank urează din nou binecuvântarea, unor frați din diferite țări – n.tr.]

Întreb încă o dată: Cuvântul lui Dumnezeu a căzut în toate inimile noastre? Amin. A rezolvat sau va rezolva scopul pentru care a fost trimis? Amin. Dumnezeu ne-a binecuvântat. Dați mâna celui de lângă voi și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu pentru tot anul 2012! Domnul să vă binecuvânteze până data viitoare, dacă vom trăi! Amin.

Sumar video ianuarie 2012

Ewald Frank

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Fie ca Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze în tot acest an 2012! Suntem într-o mare așteptare ca Domnul să facă mari lucruri. Este minunat să știi că Dumnezeu Însuși a luat toată responsabilitatea de a împlini făgăduințele Lui, dar este responsabilitatea noastră să credem făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu. Este minunat să ne întoarcem la Avraam care a crezut din primul moment, de la prima făgăduință pe care Domnul Dumnezeu i-a dat-o. El a crezut ce i-a spus și i-a făgăduit Dumnezeu, și a văzut împlinirea făgăduinței. Dacă suntem adevărați copii ai lui Dumnezeu, adevărată sămânță a lui Avraam, copii ai făgăduinței, noi credem Cuvântul făgăduinței, ne este descoperit, îl înțelegem corect și îi vedem și împlinirea.

Privim înapoi la un sfârșit de săptămână deosebit; frați și surori care au venit de aproape și de departe, din est și vest, din sud și nord, nu doar din țările europene, ci și din America, pentru a fi cu noi în aceste adunări deosebite de la sfârșitul anului și începutul noului an. Domnul Dumnezeu a fost foarte îndurător cu noi, ne-a dat Cuvântul Său scump și sfânt și noi trebuie să spunem următoarele: Cuvântul Său și întregul plan de mântuire n-au fost niciodată atât de clare precum sunt astăzi. Spun asta cu un mare respect față de Dumnezeu pentru că mi-a acordat marele privilegiu de a-L cunoaște pe Domnul, pe prorocul Lui, de a cunoaște mesajul prin descoperire divină și de a duce adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, ultima chemare, până la marginile pământului.

Și în 2011, Domnul a deschis ușile și am putut vizita 29 de țări, călătorind din țară în țară, din oraș în oraș, folosind fiecare lună pentru

a ajunge cu ultimul mesaj la poporul lui Dumnezeu de pe diferite continente. Suntem recunoscători pentru toate aceste posibilități. În timpul Domnului nostru și al apostolilor era necesar foarte mult timp pentru a merge într-o altă țară, iar astăzi doar ne așezăm într-un avion, iar 10-11 ore mai târziu coborâm și putem merge să vestim Cuvântul lui Dumnezeu. Este minunat! De asemenea, mesajul, adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu ne este dat și noi avem o responsabilitate deosebită pentru a rămâne sută-la-sută credincioși Cuvântului lui Dumnezeu. Spun aceasta cu o inimă zdrobită văzând multele răstălmăciri și neînțelegeri ale citatelor din predicile fratelui Branham, doar pentru că nu sunt duse înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu (comparate cu Cuvântul).

Iubiților, am scris scrisoarea circulară din decembrie 2011 și aș vrea ca fiecare dintre voi, oriunde v-ați afla, să citească ce am scris. Responsabilitatea mea este să vă pun în legătură cu Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu planul de mântuire, fără a interpreta ceva, ci lăsând Cuvântul lui Dumnezeu să spună ce are Dumnezeu de spus. Apoi, este pe inima mea să scriu o altă circulară în care să tratez cel mai important subiect, slujba fratelui Branham în timpul nostru. De 245 de ori el s-a referit la stâlpul de foc care se cobora mai ales atunci când se ruga pentru bolnavi, și el a făcut deseori afirmația că este același Înger al Domnului care a fost cu Israelul în timpul lui Moise.

Dragilor, noi trăim încă în zilele biblice, iar Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. În același timp, așa cum am încercat să spun, inima mea este zdrobită din cauza atâtor răstălmăciri din cadrul mesajului ceasului, știind datorită semnelor timpului că revenirea Domnului nostru s-a apropiat atât de mult, și-apoi văzând diferitele direcții între care nu există părtășie... Și sunt aproape sigur că ele nu au părtășie nici cu Domnul. Cum poți avea părtășie cu Domnul și să n-ai părtășie cu fratele tău? Cum Îl poți iubi pe Dumnezeu dacă pe fratele tău nu-l poți iubi? Eu cred că toți ar trebui să citim 1 Ioan, începând de la cap. 1 până la cap. 5, pentru a ști și pentru a înțelege care este poziția noastră conform Cuvântului și care este locul unde ne așează Cuvântul pe noi. Este foarte important.

Dragii mei, pe inima mea este și scrierea unei noi broșuri despre slujba deosebită și despre scopul divin al acesteia. În același timp, privesc spre data de 2 aprilie 2012, când se vor împlini 50 de ani de când Domnul m-a chemat la slujbă, ca să mă duc din oraș în oraș ca să predic Cuvântul Său. Mă gândesc apoi la decembrie 1962, când fratele Branham mi-a spus că hrana pe care trebuie s-o depozitez este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru această zi și care se află în predicile de pe benzile audio. Ultimele lui cuvinte au fost: „frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul de hrană”. Scumpii mei, timpul nostru aproape s-a scurs. Eu m-am supus Domnului și am așteptat până când slujitorul Său a fost luat în slavă, după care am început slujba internațională, ducând Cuvântul lui Dumnezeu de la o națiune la alta, de la un continent la altul.

În încheiere, dați-mi voie să citesc cuvântul din Isaia 44.26: „*Dar întăresc cuvântul robului Meu și împlinesc ce prorocesc trimișii Mei*”. Da, El încă face acest lucru și-l va mai face până ajungem în slavă. Fie ca binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste voi în tot timpul acestui an! Dacă doriți să auziți ce am împărtășit în acest ultim sfârșit de săptămână, puteți descărca predicile de pe internet, puteți primi DVD-urile și CD-urile. Ne bucurăm să împărtășim Cuvântul lui Dumnezeu cu toți copiii lui Dumnezeu de pe tot pământul. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Mi-ar face plăcere să aud vești de la voi. Fiți binecuvântați în Numele sfânt al lui Isus! Amin.